

Abstrakt

Obecným cílem této práce je posoudit vztah člověka ke krajině ve vybraných katastrech Novohradska. Během práce byla uvažována řada aspektů, které mohly toto propojení ovlivnit. Jedním z nich bylo poválečné vysídlení německého obyvatelstva z českého pohraničí. Rozličná míra intenzity tohoto procesu byla použita při selekci katastrálních území. Zvolené katastry byly rovněž podrobeny analýze změn v krajině a porovnání rozmanitých prvků krajinného dědictví. Dělo se tak z důvodu komplexity vztahu člověka ke krajině a rozličných aspektů, které se do ní promítají. Zjištěné poznatky byly konfrontovány s vnímáním místního obyvatelstva v rozhovorech.

Práce je řazena do několika částí. Jednou z klíčových částí je teoretická kapitola, která seznamuje s rozličnými pohledy na krajinu, zejména s těmi které se zabývají problematikou využití ploch, krajinným dědictvím, pamětí krajiny a územní identitou. Všechny tyto fenomény prostupují také dalšími částmi práce. Následuje analýza vývoje využití ploch v jihočeském pohraničí, poté rovněž v modelových katastrech. Pokračuje přehledem nejdůležitějších prvků krajinného dědictví v těchto regionech; v závěru výsledkové části pak hodnocením percepce krajiny a krajinných změn místním obyvatelstvem. Diskuze se snaží zhodnotit tyto výsledky a posoudit vztah člověka ke krajině a míru lokální identity.

Klíčová slova: Krajina – Lokální identita – Využití ploch – Krajinné dědictví – Pohraničí – Novohradsko